

بخش دوم: رابطه‌ی بزهکاری با عوامل مختلف

ارتباط اعتیاد و بزهکاری

ویژگی‌های شخصیتی فرد معتاد موجب می‌گردد که وی نامزد خوبی برای اعتیاد باشد. چنین افرادی معمولاً پرتوقوع، بهانه‌جو، کژخلق، از نظر عاطفی بی ثبات و نابالغ، وابسته، انفعالی و خود شیفتهداند. آنان هم چنین طبیعی بی قرار و عصیانگر دارند و دارای احساس خصومت و فاقد رشد اجتماعی‌اند. به گزارش راجسی و همکاران، احساس اضطراب و گرایش‌های افسردگی، حساسیت‌های عاطفی، بیزاری، احساس بی کفايتی و تنها بی در معتادان دیده می‌شود که تمایلات روان‌نژندی و ضداجتماعی را در آنان مشخص می‌سازد.

فرجاد در کتاب جامعه‌شناسی انحرافات و مسائل اجتماعی (۱۳۵۸) چنین اظهار می‌دارد: معتاد کسی است که عادت به مصرف دارو دارد و در نتیجه‌ی مصرف که نیاز جسمی و روانی اوست اخلاق عمومی، سلامت و رفاه خود، خانواده و اجتماعش را به خطر می‌اندازد. اغلب معتادین ناگزیرند زندگی خود را از راه‌های نادرست چون دزدی، تجاوز، آدم‌کشی، فحشاء و فروش مواد مخدر تأمین کنند و این خود به افزایش کج روی و انحرافات اجتماعی در هر جامعه کمک می‌کند و چون قیمت مواد مخدور بی‌نهایت گران است، افراد معتاد، اغلب ناگزیرند که با انجام

نه جهانی و کالیکو بر مکاری

دکتر عباس صادقی – استادیار گروه علوم تربیتی (مشاوره)،
دانشگاه گیلان
حسن حمیدی – عضو هیأت علمی گروه علوم تربیتی
دانشگاه گیلان

فعالیت‌های غیرقانونی و نامشروع مواد مورد نیاز خود را تأمین کنند.

ارتباط نارسایی‌های مغز و بزهکاری

درباره‌ی ارتباط نارسایی‌های مغز و بزهکاری، نورها (۱۳۷۷، ص ۱۰۵) توضیح می‌دهد که:

- ۱ - تحقیقات دکتر هیل^۱ در آمریکا حاکی از این است که یک بزهکار طبیعی دارای منحنی مغز طبیعی است.
- ۲ - مطالعه‌ی ۱۴ متهم زندانی در انگلستان معلوم کرد که ۳۷٪ از این متهمان دارای منحنی مغز طبیعی نبوده‌اند. به خصوص در بزهکاران متمایل به جرائم شدید و پسیکوپاتها این نارسایی بیشتر به چشم می‌خورد.
- ۳ - مطالعه‌ی پانصد جوان بزهکار در مرکز تحقیقات وکرسون در فرانسه نشان می‌دهد که فقط ۸٪ از این گروه دارای منحنی مغز غیرطبیعی بوده‌اند.
- ۴ - تحقیقات دیگری در آمریکا توسط بلومبرگ^۲، باشی^۳ و بیز^۴ در مورد ۴۰۲ بزهکار و ۱۴۳۲ غیر بزهکار انجام شده که علائم غیرطبیعی از نظر نارسایی‌های مغزی نشان نمی‌دهد.
- ۵ - بر عکس، کین برگ^۵ در تحقیقات کلینیکی و رادیوگرافی ن. پاند^۶ و ب. نی. یودی. تولیو^۷ آسیب‌های مغزی در میان بزهکاران را تأیید می‌کند. پاند با عکس برداری از مغز ۷۶ بزهکار بالغ در زندان‌های رم و ۳۰ مجرم در مرکز مشاهدات بزهکاران جوان به نتایج قابل توجهی رسیده است. این محقق در ۴۹٪ بزهکاران بالغ و ۲۰٪ جوانان، آسیب‌های غالباً مخفی مغز را مشاهده کرده است.

جنسیت و بزهکاری

دانش (۱۳۷۲، ص ۹۷) در مورد جنسیت و بزهکاری می‌گوید: جرم شناسان پدیده‌ی بزهکاری زنان را در نژادهای متفاوت و در سنین مختلف با در نظر گرفتن موقعیت اجتماعی و تاریخی مورد بررسی قرار داده، همگی اذعان دارند که در تمام کشورها شمار زنان بزهکار به نسبت مردان مجرم خیلی کم است. در بررسی نوع جرائم ارتکابی زنان توجه به این موارد حائز اهمیت است: میزان سن = با در نظر گرفتن موقعیت جغرافیایی، وضع سیاسی، اجتماعی و اقتصادی کشورها، نسبت بزهکاری زنان به مردان در سنین مختلف تغییر می‌کند. موقعیت زنان = نسبت بزهکاری زنان در سنین مختلف با توجه به موقعیت زنان نیز تغییر می‌باید.

ارتباط مصرف سیگار با بزهکاری

در ماهنامه‌ی اصلاح و تربیت (۱۳۷۹، ص ۴۶ - ۴۵) آمده است که در زمینه‌ی رابطه‌ی بین استعمال دخانیات با سایر جرایم، باید به موضوع نیاز به اثبات استقلال در میان مجرمین اشاره شود. در واقع این افراد سیگار را به عنوان نمادی از ابراز وجود مورد استفاده قرار می‌دهند. در تحقیقی درباره‌ی کودکان خیابانی شهرستان اهواز معلوم شد که ۹۰٪ یک نمونه‌ی ۴۳ نفری از این کودکان سیگاری‌اند. باید توجه داشت که میانگین سن نمونه ۱۲/۵ سال بوده و هیچ کدام از آن‌ها به دلیل اعتیاد زندانی نشده بودند. در بخش دیگری از همین مطالعه در ارتباط با سن آغاز مصرف سیگار معلوم شد که ۳٪ اعضاً نمونه قبل از ۱۰ سالگی شروع به مصرف سیگار کرده‌اند و ۵۰٪ نمونه بین سنین ۱۰ تا ۱۲ سالگی به سیگار روی آورده‌اند. باید توجه داشت که مطابق قانون، ولگردی و خیابان خوابی جرم محسوب می‌شود و در ماده‌ی ۲۱۷ قانون اصلاح، موادی از قانون آینین دادرسی، مصوب شهریور ماه سال ۱۳۶۱ مجلس شورای اسلامی و ماده‌ی ۷۱۲ قانون تعزیرات مصوب دوم خرداد ۱۳۷۵ مجلس شورای اسلامی بر این امر تأکید و تصریح شده است. از جمله نکات جالب دیگر تحقیق فوق تناسب بین سن آغاز خیابان خوابی و مصرف سیگار است. در واقع فرد به محض ورود به یک گروه خیابانی مصرف سیگار را آغاز کرده است.

بخشی از عام بودن مصرف سیگار بین این کودکان به نحوه زندگی آنان بر می‌گردد که به صورت دوره‌ی می‌نشینند و ضمن دست به دست کردن سیگار، بحث می‌کنند و به تبادل تجارب می‌پردازند. مصرف سیگار بین افراد، الزاماً بیرون از خانه شروع نشده است و در پاره‌ای از موارد افراد ضمن اقامت در خانه استفاده از سیگار را آغاز کرده‌اند. این امر نشانه‌ای از مشابهت خردۀ فرهنگ حاکم بر گروه‌های کودکان خیابانی و برخی خانواده‌های است. زیرا در هر دو گروه کودک احساس می‌کند که با مصرف سیگار به نوعی ابراز وجود کرده است. در یک مطالعه‌ی دیگر معلوم شده که هر چه شیوه مصرف سیگار بین والدین بیشتر باشد، احتمال گرایش فرد به مصرف سیگار نیز زیادتر است.

ویرگی‌های شخصیتی فرد معتاد موجب می‌گردد که وی نامزد خوبی برای اعتیاد باشد. چنین افرادی معمولاً پرتو قع، بهانه‌جو، کژخلق، از نظر عاطفی بی‌ثبات و نابالغ، وابسته، افعالی و خودشیفته‌اند. آنان هم چنین طبیعی بی‌قرار و عصیانگر دارند و دارای احساس خصوصیت و فاقد رشد اجتماعی‌اند.

خشونت‌آمیز است، دستگاه‌های قضایی در تمام مراحل دادرسی به سفیدپوستان ارفاق می‌کنند و در مورد سیاهپوستان وزردپوستان نظر مساعدی ندارند. حکومیت سیاهپوستان به جبس‌های طویل المدت بیش از سفیدپوستانی است که همان جرم را در کیفیت مشابه مرتکب شده‌اند. ۱۲ درصد جمعیت آمریکا را سیاهپوستان تشکیل می‌دهند. ۴ درصد از محکومین به اعدام از سیاهپوستان‌اند. عده‌ی زنان برهکار در نژادهای مذکور نسبت به مردها خیلی کم تراست. نوع جرائم ارتکابی سیاهپوستان در ایالات مختلف آمریکا با توجه به وضع اجتماعی آنان متفاوت است. در جنوب آمریکا، ضرب و جرح و قتل بیش از سایر ایالات می‌باشد. شمار برهکاران سفیدپوست در جعل، تقلب، ایجاد حریق عمدی و مستی در حین رانندگی بیش از سیاهپوستان است. آن چه مسلم است، افکار، عقاید، آداب و رسوم و معتقدات مذهبی، وضع اجتماعی، سیاسی و اقتصادی هر جامعه در نوع جرائم ارتکابی مؤثر است و نژاد تأثیری در ارتکاب جرم و بروز حالت خطرناک ندارد.

خانواده و بزهکاری

۱- محرومیت از والدین و بزهکاری

مساواتی آدر (۱۳۷۴، ص ۸۸ - ۹۰) در ارتباط با محرومیت از والدین توضیح می‌دهد که در ۵۰ سال گذشته مددکاران اجتماعی با جنبه‌های متعدد محرومیت از مواضیت پدران و مادران، مخصوصاً مادران، سر و کار داشته‌اند. طی جنگ جهانی دوم و بعد از آن، بیشتر مددکاران به وضع بچه‌های بی‌تیم و افرادی که از زندگانی بهتخار خانوادگی محروم بودند، توجه نشان دادند. محرومیت هم از لحظه شدت و هم از لحظه استمرار فرق می‌کند. فقدان کلی روابط

موقعیت مکانی = شمار برهکاران مؤنث و نوع جرائم ارتکابی آن‌ها در کشورها و مناطق مختلف، شهرها، روستاهای و حتی در محله‌های یک شهر متفاوت است. نوع جرائمی که دختران و زنان در سینم مخالف در آمریکا مرتکب می‌شوند با نوع جرائم ارتکابی دختران و زنان همسن و سال آن‌ها در کشورهای ژاپن و پاکستان یا در قبیله‌های آفریقایی یا بزرگی متفاوت است.

نژاد و بزهکاری

دانش (۱۳۷۲، ص ۱۱۱ - ۱۰۹) در مورد رابطه‌ی نژاد و بزهکاری تصریح می‌کند که در آمریکا، متخصصان با توجه به نژادهای مختلف ساکن در آن کشور، در آمارگیری جرائم، سیاهان، سرخپوستان، چینی‌ها، ژاپنی‌ها و فیلیپینی‌ها را از هم تفکیک می‌کنند. آمار بازداشتی به تعداد ۱۰۰ هزار نفر از یک گروه نژادی که سن آنان از ۱۵ سال بیش تر بوده است، نشان می‌دهد که شمار بازداشتی‌های سیاهپوست، سرخپوست و چینی‌ها تقریباً سه برابر سفیدپوستان است و هم چنین عده‌ی محکومین سیاهپوست، سرخپوست و چینی‌ها، ۴ تا ۶ برابر سفیدپوستان می‌باشد. شمار فیلیپینی‌ها در برابر ژاپنی‌ها در حدود نصف عده‌ی سفیدپوستان است. در بررسی علت فزونی شمار بزهکاران نژادهای مذکور باستی تاریخ و سرگذشت غم انگیز نژادهای غیرسفید پوست و مخصوصاً سیاهپوستان مورد دقت و تعمق قرار گیرد. اهم عواملی که عده‌ی برهکاران سیاهپوست و زردپوستان از آمریکایی را زیادتر از سفیدپوستان نشان می‌دهد عبارت اند از: در بسیاری از موارد که سیاهپوستان و زردپوستان از مزايا و حقوق اجتماعی محروم‌اند، برای رفع نیاز و حواجع زندگی روزمره یا انتقام‌جویی مرتکب جرم می‌شوند، رفتار پلیس با آنان

محیط خانواده حاضرند، اما از لحاظ عاطفی غایب محسوب می‌شوند. یعنی والدین امکان دارد ظاهراً در محیط خانواده حضور جسمی داشته باشند، اما اطفال آن‌ها نمی‌توانند از کابوس آثار شوم روابط تأمین با اضطراب و هیجان شدید محیط خانواده رهایی یابند.

مطالعه‌ی ارتباط محرومیت از پدر و مادر و بزهکاری و ناسازگاری اطفال با کارهای جان‌بالی^۹ آغاز شده است. بالبی برپایه‌ی تحقیقات بر روی یک گروه کوچک از متخلفین جوان اظهار داشت که کودک در نتیجه‌ی جدایی مستمر از مادر یا نامادری اش در ۵ سال اولیه‌ی زندگی و رشد، که مرحله‌ی تعیین کننده‌ای است، بیشتر در معرض زمینه‌های بزهکاری قرار دارد. اگرچه عده‌ی زیادی از مددکاران اجتماعی، تحقیق او را مورد انتقاد قرار داده‌اند و حتی دیدگاه‌های باربارا^{۱۰} و تون^{۱۱} و محققان دیگر او را واداشت که در بعضی دیدگاه‌هایش تجدید نظر کند، با این حال اهمیت کار اولیه‌ی او این موضوع را روشن کرد که احتیاجات روانی بچه‌هایی که مدت طولانی در نهادهای اجتماعی تحت مراقبت قرار می‌گیرند بر آورده نمی‌شود. طبق تحقیقات لوئیز^{۱۲}، تعدادی از مددکاران، فرضیه‌ی اصلی بالبی را مجدداً بررسی کرده‌اند. وقتی لوئیز ۵۰۰ بچه را در کانون کودکان مورد بررسی قرارداد، ملاحظه کرد که نتیجه‌ی برای تأیید فرضیه‌ی بالبی کافی نیست. اما او نتیجه‌ی گرفت که غفلت والدین (شکل مهمی از محرومیت)، احتمالاً بیشتر از تحمل یا طولانی کردن جدایی اهمیت دارد. بنابراین، می‌توان چنین اظهار نظر کرد که جدایی بچه و مادر، در جرم‌شناسی اطفال به عنوان یک عامل جرم‌شناسی محسوب می‌شود.

۲- میزان درآمد خانواده در میان گروه بزهکار و گروه غیر بزهکار مساواتی آذر (۱۳۷۴، ص ۷۵) معتقد است وقتی جوانان گروه مجرم و گروه کنترل را از نظر شرایط اقتصادی با هم مقایسه می‌کنیم، می‌توانیم بگوییم که حدود ۶۰ درصد جوانان مجرم شدیداً در بحران اقتصادی زندگی کرده‌اند. یعنی خانواده‌های آن‌ها هرگز نتوانسته‌اند کوچک‌ترین نیاز اقتصادی، تربیتی و اولیه‌ی آنان را فراهم کنند، زیرا ۶۰٪ خانواده‌های آن‌ها در ماه کمتر از ۷۵۰ تومان درآمد داشته‌اند و در آمد ۳۴٪ آن‌ها حتی از ۵۰۰ تومان هم کمتر بوده است. در صورتی که در گروه غیر بزهکار هیچ یک از خانواده‌ها در

با انسان‌های دیگر تأمین با محرومیت در مراحل اولیه‌ی دوره‌ی نوجوانی تحت بررسی قرار گرفته و علامت آن نشان داده شده است. تاریخ نمونه‌هایی از بچه‌ها را ارائه می‌دهد که والدینشان را ترک گفته، با حیوانات وحشی زندگی کرده، شبیه حیوانات شدند و در نتیجه‌ی در محبت کردن و برقاری رابطه‌ی انسانی با دیگران ناتوان گردیدند. نمونه‌های دیگری از این کودکان مدت‌های طولانی در خانه‌ها و زیرزمین‌های در بسته زندانی شدند و به همین جهت از لحاظ عاطفی و هوش عقب ماندند. با وجود کوشش‌هایی که برای اجتماعی کردن این بچه‌ها به عمل آمده، موقفيتی حاصل نشده است. بدون تردید هدف و منظور محققان از این بررسی‌ها نشان دادن نقش روابط نزدیک انسان در توسعه و رشد شخصیت بهنجار است و همان‌گونه که مساواتی آذر از قول آندرای^۸ بیان کرده است، پدران و مادران زیادی هستند که ظاهراً در

دومین وضعیت قرار نداشتند و تنها ۱۰٪ آن‌ها معادل ۷۵۰ تومان در آمد داشته‌اند. (آمارها مربوط به سال ۱۳۷۳ است)

۳- وضعیت مسکن و بزهکاری

شامبیاتی (۱۳۷۷، ص ۷۱۶ - ۷۰۳) درمورد تأثیر مسکن خانواده در بزهکاری نوجوانان توضیح می‌دهد که والدین با انتخاب محل جغرافیایی مسکن خوبیش، اطرافیان اجتماعی کانون خانواده‌ی خود را در جامعه تعیین می‌کنند و موقعیت کانون خانوادگی به نوبه‌ی خود در حد وسیعی به برخورد کودک با انواع الگوهای رفتار دامن زده، از این رهگذر اثرهای خوب یا بد در تکوین شخصیت این موجودات نقش پذیر از خود به یادگار می‌گذارد. اگر کانون خانواده در منطقه‌ای قرار گرفته باشد که بروز بزهکاری در آن فراوان باشد، احتمال برخورد کودک با نمونه‌های متعددی از بزهکاری بیشتر است تا این که کانون خانواده در منطقه‌ای قرار گرفته باشد که وقوع جرم در آن منطقه به ندرت صورت می‌گیرد. به سخن دیگر احتمال برخورد با بزهکاری نسبت مستقیم با فراوانی آن دارد:

(الف) شکل مسکن: تحقیقی که درباره‌ی مسکن به عمل آمده نشان می‌دهد که ۹۰ درصد کودکان ناسازگار از خانه‌های پست و کثیف و اقامتگاه‌های جمعی برخاسته‌اند. بقیه‌ی کودکان یعنی ۱۰ درصد دیگر به محیط‌های خیلی فقیر تعلق داشته‌اند که در کلبه‌های چوبی یا اتاق‌های ارابه‌ای دوره گردها زندگی می‌کردند یا کودکانی بودند که در چندین کوی که از منازل شخصی تشکیل شده سکونت داشته‌اند. فقط در سه مورد مشاهده شد که فرزندان ناسازگار از میان خانه‌های مجلل برخاسته‌اند.

(ب) منطقه‌ی مسکونی و نوع مسکن: در فرانسه ثابت شده است که خانواده‌های بسیاری از تبهکاران در شهر و در محله‌های نامساعد آن زندگی کرده‌اند. اما تاکنون مشخص نشده است خانواده‌هایی که در این گونه محلات زندگی می‌کنند بیش از میانگین خانواده‌های فرانسوی، برهکار تحويل جامعه داده باشند.

(ج) همسایگان و نقش جرم‌زاپی آنان: مقوله‌ی همسایگی و مسئله‌ی انتخاب محلی مناسب برای سکونت، از این رهگذر که ساکنان آن بخش و نفوذ رفتار همسایگان در تکوین شخصیت فرزندان می‌تواند شدیداً مؤثر باشد، به گونه‌ای بارز معرف سطح اجتماعی و اقتصادی والدین است

و علاقه‌ی آنان را در تعیین سرنوشت نیکوی فرزندان خود و جلوگیری از آسیب‌پذیری اینان به وجهی نمایان می‌رساند. طبق نظر شامبیاتی (۱۳۷۷) پس از بررسی‌های کلیفورنساو^{۱۳}، استاد دانشگاه شیکاگو و شاگردانش، به نظر می‌رسد که بزهکاری مربوط به تراکم جمعیت شهری نیست، بلکه مربوط به محله است. نظر مشابهی در ایتالیا ابراز شده است. در آن کشور، از مدت‌ها پیش، یعنی به سال ۱۸۹۹ دو تن از محققان آن زمان تأثیر سوء زندگی در میان طبقات نامناسب را بررسی کرده‌اند. در فرانسه بجز مطالعات شخصی و کارهای یک قاضی پاریسی تحقیقاتی براساس اسلوب علمی انجام نشده است. این قاضی توزیع تبهکاری نوجوانان را در پاریس و حومه‌ی آن بررسی کرد و نشان داد که قسمت اعظم تبهکاری در حومه‌ی پاریس اتفاق می‌افتد و این مناطق جزء محیط رنجبران است که اثر آن را در تکوین شخصیت جنایی نمی‌توان از نظر دور داشت. وجود مناطق بزهکاری مورد تأیید قرار گرفته است و از آن نتیجه گرفته‌اند که کافی است محل اقامت را تغییر دهند تا در رفتار افراد نیز دگرگونی پدید آید. کی نیا (۱۳۷۰، ص ۲۲۷) نیز در مورد مسکن خانواده‌های افراد بزهکار می‌گوید: دو پژوهشگر از فرانسه این نکته را روشن ساختند که بزهکاری نوجوانان و ناسازگاری آنان به طور کلی یک تابع محلی است و اغلب آن را باید در محله‌هایی که از خانه‌های محقر و ناسالم تشکیل شده است، مشاهده کرد.

۴- کثرت اولاد و بزهکاری

کی نیا (۱۳۷۰، ص ۶۹۴ - ۶۹۳) تأثیر کثرت اولاد در بزهکاری را این گونه توضیح می‌دهد که نقش کثرت اولاد در افزایش بزهکاری به شکل زیر قابل توجیه است:

الف) کثرت اولاد از نظر اقتصادی خانواده‌هارا با دشواری رویه رو می‌سازد. فرزندان دچار سوء تغذیه می‌شوند، به قدر کافی رشد نمی‌کنند، آمادگی برای ابتلا به بیماری‌های گوناگون، به ویژه سل، ضعف بنیه و کم خونی پیدا خواهند کرد و به طور کلی وضع بهداشت چنین خانواده‌هایی در معرض خطر قرار می‌گیرد. به علاوه چه استعدادها که بر اثر فقر شکوفا نگرددیده و سرمایه‌های عالی ناشناخته به شمر نرسیده و پژمرده و نابوده شده‌اند. پایین آمدن سطح زندگی و با فقر گریبان گیر بودن، موحد اضطراب و نگرانی و تشویش خاطر در فرزندان است. این گونه فرزندان در خانه احساس آسایش و آرامش نمی‌کنند، در ادامه تحصیل و انجام دادن تکالیف خود توفیق نمی‌یابند و این امر به گونه‌ای دیگر به عقب افتادگی آن‌ها دامن می‌زند. بدینختانه خانواده‌های کم درآمد و فقیر دارای بیشترین فرزندان و در کشورهای کم ثروت روز به روز بر شمار تهی دستان افزوده می‌شود و از درآمد سرانه کم می‌گردد. بیهوده نیست که گفته‌اند فقر، فقر می‌آورد و دولت، دولت. سوء تغذیه، ضعف بنیه، ابتلا به بیماری‌ها و عقب ماندگی زمینه را برای پدید آمدن عقده‌ی حقارت فراهم می‌سازد و بین این عقده و بزهکاری رابطه وجود دارد.

ب) خانواده‌هایی که دارای فرزندان متعددند، دچار کمبود و فقر عاطفی می‌شوند. پدر و مادری که دارای یک یا دو فرزندند به سهولت می‌توانند فضای کانون خانواده را رسشار از عشق و محبت کنند، ولی در برابر چندین فرزند چگونه می‌توانند پاسخگوی نیازهای عاطفی آنان باشند و همگی را مورد محبت و نوازش قرار دهند؟ پیداست که سطح عواطف در این گونه خانواده‌ها تنزل می‌یابد، گاهی جای خود را به بی‌تفاوتی می‌سپارد و زمانی هم ممکن است موحد تبعیض گردد.

ج) والدین با کثرت اولاد نمی‌توانند چندان سهمی در پیشرفت تحصیلی فرزندان خود داشته باشند. فرزندان این گونه خانواده‌ها از ارشاد و کمک تحصیلی والدین خود

جرائم شناسان پدیده‌ی بزهکاری
زنان را در نژادهای متفاوت و در
سنین مختلف با در نظر گرفتن
موقعیت اجتماعی و تاریخی مورد
بررسی قرار داده، همگی اذعان
دارند که در تمام کشورها شمار
زنان بزهکار به نسبت مردان
 مجرم خیلی کم است.

ب) بهره‌اند. اینان ممکن است مورد بی‌مهری مردمان و معلمان خود قرار گیرند و ناگزیر از تحصیل اعراض کنند و ترک مدرسه و خانه نمایند. بعضی سربار جامعه گردند و بعضی راه کج در پیش گیرند.

د) خانواده‌هایی که بی‌رویه به تولید فرزند (یکی پس از دیگری) همت می‌گمارند، از مراقبت در رفتار آنان عاجز می‌مانند و ناگزیر آن‌ها را به حال خود رها می‌سازند. این گونه کودکان به ناچار باید در کوچه‌ها در میان ولگردان بزرگ شوند و به زودی هرگونه فعالیت بزهکارانه‌ای را بیاموزند.

۵- کانون خانواده و بزهکاری

آبراهامسن (۱۳۷۱، ص ۴۲۵ - ۴۱۹) در مورد نقش کانون خانواده در ارتباط با بزهکاری می‌گوید: غالباً دیده می‌شود که از میان چند کودک یک خانواده، یک نفر بزهکار می‌شود و این سؤال مطرح می‌گردد که علت چیست؟ جواب این سؤال ممکن است در خصوصت ناخودآگاه پدر و مادر نسبت به یک کودک خاص یا محبت و جانبداری نسبت به کودک دیگر باشد. به طور معمول، وقتی یک محقق تعلیم و تربیت نوع ارتباطی را که میان کودک و اولیای او برقرار است مشاهده می‌کند، می‌تواند این موضوع را تشخیص دهد. از طرف دیگر، وجود فشار و ناراحتی در خانواده، چه پوشیده باشد یا

خانواده‌هایی که بی‌رویه به تولید

فرزند (یکی پس از دیگری)

همت می‌گمارند، از مراقبت در
رفتار آنان عاجز می‌مانند و ناگزیر

آن‌ها را به حال خود رها

می‌سازند. این گونه کودکان به
ناچار باید در کوچه‌ها در میان
ولگردان بزرگ شوند و به زودی
هرگونه فعالیت بزهکارانه‌ای را
بیاموزند.

۶- طلاق و بزهکاری

در مورد ارتباط بین طلاق و بزهکاری در فصلنامه‌ی ندای اصلاح تأکید شده است که طلاق یکی از عوامل بزهکاری در کودکان است (طلاق به معنای حقوقی، یعنی جدایی قانونی یک زوج). طلاق را باید در بعد وسیع تری دید که ممکن است چند حالت داشته باشد و نهایتاً قطع رابطه‌ی زوجست است که بعضاً در یک زندگی پرتشنج، جدایی والدین می‌تواند در محیطی که هنوز از هم جدا نشده‌اند، صورت بگیرد. اختلافات خانوادگی، دعواها، برخوردها و توهین‌ها، محیطی ناامن برای طفل به وجود می‌آورد. محیطی که طفل را وادر می‌کند از خانه فرار کند و به جایی پنهان ببرد. کجا؟ برایش مهم نیست. دنبال یک مسکن می‌گردد. یک محل، یک مأمن و از آن جا که این طفل با توجه به شرایط زندگی و خانوادگی آن زمینه‌های مثبت را کمتر داشته، مسلماً به سمت بزهکاری کشیده می‌شود. بنابراین ما غیر از طلاق می‌توانیم جدایی اخلاقی و عدم تفاهم والدین را هم نوعی جدایی تلقی کنیم. بعضی والدین وجود دارند که با هم زندگی می‌کنند، اما عملاً از هم جدا هستند.

مساواتی آذر (۱۳۷۴، ص ۳۳۷ - ۳۳۶) هم به ارتباط بین

بارز، معمولاً نقش بسیار مؤثری در بزهکاری کودک بازی می‌کند. اولیا می‌توانند برای کودکان خود نمونه‌ی خوبی باشند و از این راه سرکشی آن‌ها را تضعیف کنند، زیرا کودکان با پدر و مادر خود همانندسازی و از آن‌ها تقليد می‌کنند. وقتی پدر و مادر به کودکان خود می‌گویند کاری را که به تو می‌گوییم (نه آن چه را که انجام می‌دهم) انجام بده، این امر باعث حیرت کودک می‌شود، در حالی که اگر نمونه‌ی عملی خوبی برای کودک خود باشند که بتواند رفتارش را از آن‌ها تقليد کند، نیاز به انضباط به حداقل می‌رسد. برای نمونه شمار مادرانی که ندانسته دختر خود را با جملاتی از این قبیل به ذذی تشويق کرده‌اند، بسیار زیاد است: «تو می‌توانی بلوز خواهert را برداری. او اصلاً این بلوز را نمی‌پوشد و مطمئن هستم که ناراحت نخواهد شد.»

مساواتی آذر (۱۳۷۴، ۳۰۸) هم در مورد مشکلات خانواده و ارتباط آن با بزهکاری تصريح می‌کند. ساترلند^{۱۴} و کره سی^{۱۵} (جرائم شناسان آمریکایی)، مسایلی را عنوان می‌کنند که بی‌شباهت به مشکلات خانواده در کشور ما نیست و اصولاً این مشکلات در تمام جوامع از نظر کلی شبیه به یکدیگرند. این دو جرم شناس معتقدند که اصولاً خانواده

و کشمکش‌های موجود در میان پدران و مادران است و تبعیدشدن همان جدایی کودکان از خانواده‌های آن‌هاست. مشاجره‌ی بی‌درپی یا جدال والدین می‌تواند به احتمال زیاد همان نتایج جنگ را برای کودک فراهم کند، زیرا قدرت‌های برتر به خاطر منافع خود با هم جنگ می‌کنند، اما بدینخانه کشورهای کوچک بی‌طرف نیز الزاماً درگیر می‌شوند و نتایج این جنگ را بدون آن که بخواهند، تحمل کرده، رنج‌های آن را بدون مداخله‌ی مستقیم می‌بینند و بالاخره بدون داشتن امکانات، احتمالاً از آن محیط جنگی فرار می‌کنند.

کسی نیا (۱۳۷۰، ص ۷۴۰ - ۷۲۹) هم در مورد از هم پاشیدگی کانون خانواده و تأثیر آن بر روی فرزندان می‌گوید: از پژوهش‌های علمی و عینی جامعه‌شناسی خانواده‌های نابسامان چنین بر می‌آید که کانون‌های نابسامان خانوادگی که افراد بزرگوار تحويل جامعه داده‌اند، اغلب دارای یک یا چند خصیصه‌ی ذیل بوده‌اند:

۱- تبهکاری، انحراف یا میگساری برخی از اعضای خانواده.

۲- از هم پاشیدگی کانون خانوادگی بر اثر فقدان والدین یا یکی از آن‌ها، خواه بر اثر مرگ یا طلاق یا ترک خانواده.

۳- عدم مراقبت والدین از فرزندان در اثر جهالت یا سایر نقیصه‌های حسی یا ناتوانی و علیلی.

۴- فضای نامطلوب خانوادگی در اثر تبعیض، افراط در نازپروری یا خشونت، اهمال کاری، حساسیت، کثربت عائله یا عده‌ی اولاد، مداخله‌ی ناروا و مفرط سایر اعضای خانواده، سلطه‌ی بیجا و خشونت‌آمیز یکی از اعضای خانواده.

۵- اختلاف نژادی یا مذهبی، اختلاف اصولی در اسلوب رفتار، فرزندخواندگی، زندگی در پرورشگاه.

۶- مشکلات مالی، عدم کفایت در آمد، بیکاری، کارکردن مادر در خارج از کانون خانوادگی خود و بی‌سرویرست گذاشتن کودک.

تأثیر نامطلوب خانواده‌های نابسامان بر روی دختران، بیش از پسران است. زیرا زنان بزرگوار بیش از مردان بزرگار از چنین خانواده‌هایی تحويل زندان داده می‌شوند. تحقیقات آماری جرم شناسان آمریکایی و اروپایی مؤید این نظر است و در توجیه آن می‌توان گفت که زنان را طبیعی انفعالی است و بیش تراز مردان به محبت نیازمندند و جهات عاطفی آنان از مردان قوی‌تر است. ولی مقاومت و نیروی فعاله‌ی مردان از

طلاق و قربانی شدن کودکان چنین اشاره می‌کند که به نظر جامعه‌شناسان طلاق به مثابه‌ی یک بمب اتمی است. وقتی ما از جنگ جهانی که از حادثه‌های مهم و تلغیخ تاریخ اجتماعی به شمار می‌رود صحبت می‌کنیم، از تبعیدها و از دست دادن والدین حرف می‌زنیم و از میدان مبارزه و مقاصد طرفین جنگ سخن به میان می‌آوریم، در واقع می‌گوییم که این تنها مردها نیستند که در جنگ کشته می‌شوند یا تبعید می‌گردند، بلکه زنان و نواعروسان و کودکان تازه به دنیا آمده هم نابود می‌شوند یا گرفتار می‌گردند. به دنبال این بحث که در این جا به طور نمونه و برای مقایسه آوردم، می‌توانیم به یک مسئله‌ی مهم و اساسی دیگر اشاره کنیم. یعنی می‌توانیم این صحنه‌ها و مجموع این حادثه‌ها را در محیط خانواده‌ها مشاهده کنیم. در واقع جنگ جهانی برای اطفال همان جدال

اختلافات خانوادگی، دعواها، برخوردها و توهین‌ها، محیطی نامن برای طفل به وجود می‌آورد. محیطی که طفل را وادر می‌کند از خانه فرار کند و به جایی پناه ببرد. کجا؟ برایش مهم نیست. دنبال یک مسکن می‌گردد. یک محل، یک مأمن و از آن جا که این طفل با توجه به شرایط زندگی و خانوادگی آن زمینه‌های مثبت را کمتر داشته، مسلم‌آمی به سمت بزهکاری کشیده می‌شود.

پی‌نوشت‌ها:

- 1- DR. HILL
- 2- BLOOM BERG
- 3- BACHI
- 4- BIBZ
- 5- KINBERG
- 6- N. PAND
- 7- B. NI. UDI. TULIO
- 8- ANDRY
- 9- JOHN BOLBY
- 10- BARBARA
- 11- TON
- 12- LOUIS
- 13- KILFORD SHOV
- 14- SATERLAND
- 15- KERESI
- 16- WIX

زنان بیش‌تر است و به همین دلیل اغلب جوامع قبول کرده‌اند که دختران بیش از پسران به مراقبت‌های خانوادگی نیازمندند و فلسفه‌ی این که اسلام حضانت دختران و پسران را به ترتیب تا ۷ و ۲ سالگی بر عهده‌ی مادران گذاشته، به احتمال قوی مبتنی بر همین نظر بوده است که دختران بیش از پسران به مراقبت مادران خود نیازمندند. درباره‌ی اختلاف تأثیر گستگی یا از هم پاشیدگی کانون خانواده بر دختران و پسران توجيهات گوناگونی به عمل آمده است. طبق نظرکی نیا (۱۳۷۰) بنا به عقیده ویکس^{۱۶} برای این که بتوان تأثیر گستگی کانون خانواده را بر دختران و پسران با یکدیگر مقایسه کرد، باید این نکته را در روی یک نوع بزهکاری ثابت بررسی کرد. پسران و دخترانی که مورد بررسی او قرار گرفته‌اند متعلق به خانواده‌های از هم پاشیده بودند و برهه ارتكابی آنان بی‌انضباطی، فرار و عیاشی بوده است که نسبت بین آن‌ها به طور محسوس برایر بوده است. محاکمه‌ی دختران، در بیش‌تر موارد، به دادگاهی که به این نوع جرائم رسیدگی می‌کند احواله گردیده و دادگاه اطفال در اغلب موارد، خود را در گیر این نوع ماجراهای می‌بافت که پرونده‌ی آن‌ها از سازمان‌هایی به غیر از پلیس به آن احواله می‌شد. این امر نشان می‌دهد که گستگی پیوند کانون خانواده، محتملاً بیش از بزهکاری علت اصلی کشانده شدن اطفال به دادگاه است. گستگی کانون خانواده تأثیر تقریباً یکسانی روی پسران و دختران دارد، مشروط بر این که فقط بزه‌های مشابه مورد نظر فرار گیرد.

ادامه دارد

منابع:

- آبراهامسن، دیوید؛ روان‌شناسی کیفری، ترجمه‌ی پرویز صانعی، چاپ احمدی، چاپ دوم، تهران، ۱۳۷۱.
- شامبیانی، هوشک: بزهکاری اطفال و نوجوانان (با تجدید نظر و اضافات) انتشارات ژوبین، چاپ هفتم، تهران، ۱۳۷۷.
- فرجاد، محمد حسین؛ آسیب‌شناسی اجتماعی و جامعه‌شناسی انحرافات، انتشارات بدرا، بهار، ۱۳۶۳.
- کنیا، مهدی؛ مبانی جرم‌شناسی، انتشارات دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۷۰.
- ماهنامه‌ی اصلاح و تربیت، سال ششم، شماره‌ی ۶۶، تیرماه، ۱۳۷۹.
- مساواتی آذر، مجید؛ آسیب‌شناسی اجتماعی ایران (جامعه‌شناسی انحرافات)، انتشارات بولن، تهران، ۱۳۷۴.
- نوریها، رضا؛ زمینه‌ی جرم‌شناسی، چاپ احمدی، ۱۳۷۷.
- دانش، تاج زمان؛ مجرم کیست؟ جرم‌شناسی چیست؟ مؤسسه‌ی کیهان، تهران، ۱۳۶۹.

برگه درخواست اشتراک

شماره سلسله:

«امام سجاد علیه السلام»

پروردگار، مرا یاری کن تا فرزندم را خوب تربیت کنم.

نام و نام خانوادگی: سن:

شغل: میزان تحصیلات:

* قبلًا مشترک این نشریه: بوده‌ام نبوده‌ام

شماره اشتراک قبلی:

لطفاً نشانی کامل خود را مرقوم نمایید: استان:
شهرستان:
کد پستی:
تلفن:

لطفاً مبلغ ۲۴۷۵۰ ریال برای اشتراک یک ساله نشریه، در یکی از شعب بانک صادرات ایران به حساب شماره ۸۰۴-۸۰۴-بانک صادرات ایران - شعبه شماره ۱۰۴۳ - خیابان فلسطین به نام انجمن اولیا و مربیان - مجله پیوند واریز نموده، اصل فیش را همراه این برگه به نشانی تهران - خیابان انقلاب، خیابان فخر رازی، پلاک ۷۴ - دفتر نشریه پیوند یا صندوق پستی ۱۶۳۷-۱۳۱۸۵ ارسال فرمایید.

تلفن دفتر نشریه: ۰۹۵۷۹-۶۴۰۲۶۲۱

* در صورت تغییر نشانی، سریعاً دفتر مجله را مطلع فرمایید.

* لطفاً فتوکپی فیش بانکی را تا پایان اشتراک یک ساله نزد خود نگاه دارید.

لطرخواهی از خوانندگان محترم مجله پیوند

خواننده گرامی و بار صمیمی مجله پیوند
مسئولان و دست اندکاران این مجله در بی آن اند که با بهره گیری از دیدگامها و پیشنهادهای شما همواره در مسیر بهبود کیفیت مجله از لحاظ محتوا و شکل ظاهری گام بردارند. از این رو خواهشمند است با تکمیل و ارسال پرسشنامه زیر ما را در این امر مهم باری فرمایید.

مشخصات فرد تکمیل کننده:

جنس:	☐ زن ☐ مرد	سن: سال
میزان تحصیلات:	شغل: ☐ شهر ☐ روستا	
وضعیت تأهل:	☐ مجرد ☐ متاهل	

۱- از چه زمانی مجله پیوند را مطالعه می کنید؟

..... از طریق دوستان موارد دیگر: از طریق مدرسه

۲- چگونه با مجله پیوند آشنا شدید؟ از طریق اشتراک از طریق قرار می گیرد? موارد دیگر:

۳- این مجله چگونه در دسترس شما قرار می گیرد؟ از طریق فرزندتان موارد دیگر:

۴- آیا علاوه بر شما فرد دیگری هم مجله شخصی شما را مطالعه می کند؟ بلی خیر چند نفر؟

۵- چه حجمی از مطالب مجله را مطالعه می فرمایید؟ سه چهارم مطالب نیمی از مطالب همه مطالب

۶- نظر شما درباره سطح علمی مجله چیست؟ مناسب و روان ساده و روشن بیچاره و دیر فهم

۷- نظر شما درباره تعداد صفحات مجله چیست؟ کم است کافی و مناسب است

۸- آیا از قطع و اندازه فعلی مجله، نحوه صفحه بندی، طراحی روی جلد، انتخاب عکس‌ها و طرح‌ها رضایت دارید؟
بلی خیر پیشنهاد شما در این زمینه چیست؟

۹- آیا از نحوه اشتراک و توزیع مجله راضی هستید؟ پیشنهاد شما در این زمینه چیست؟
بلی خیر

۱۰- آیا با تقسیم مطالب مجله به دو بخش ویژه اولیا و مربیان موافق اید؟ بلی خیر

۱۱- آیا مایل اید درباره مشکلات خانواده‌ها، روش‌های تربیتی فرزندان در سایر کشورها مطالبی در مجله چاپ شود؟ بلی خیر

۱۲- آیا انعکاس مسائل روز (در چهارچوب خانواده و آموزش و پرورش فرزندان) در مجله ضرورت دارد؟ بلی خیر

۱۳- محتوای فعلی مجله پیوند تا چه اندازه در حل مشکلات تربیتی فرزندان و دانش‌آموزان مؤثر است؟
بسیار کم کم زیاد بسیار زیاد

۱۴- کدام یک از مطالب مجله را بیش از سایر مطالب مطالعه می کنید؟ لطفاً به ترتیب اهمیت سه مورد را نام ببرید.

۱۵- جای چه مطالبی را در مجله خالی می بینید؟ لطفاً به ترتیب اهمیت سه مورد را نام ببرید.

۱۶- در چه زمینه‌هایی می توانید با مجله پیوند همکاری کنید؟ در صورت تمایل شماره تلفن خود را مرقوم فرمایید.

۱۷- لطفاً هرگونه نظر و پیشنهاد دیگری برای بهبود مجله پیوند دارید، مرقوم فرمایید.

۱۸- در صورت تمایل نام و نام خانوادگی خود را بنویسید.